

**“МОРИЯ” – СЛУЖЕНИЕ
НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ**

**ОТ ПОКРИВА НА
ВСЕВИШНИЯ
ДО СЯНКАТА НА
ВСЕМОГЪЩИЯ**

СТЕФАН ГЛАВЧЕВ

Книгата е дар от Исус!

www.moriah-servant.org

СЪДЪРЖАНИЕ

Към сърцето ти	3
1. Видението с врабчето и Господния Орел.....	6
2. Виденията с Апостол Петър.....	11
3. Видението с врабчетата на къщния покрив	21

КЪМ СЪРЦЕТО ТИ

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Аз знаая, че Верните на Господ Исус, които се хранят от години с пророческото слово на служение "Мория", непременно са били подложени на изпитание поради дългото мълчание от наша страна. Но това мълчание си има причини. Защото с всяка пророческа книга Господ обявява война на дявола. И с всяко видение, което е давал на слугата Си, и с всичките Си думи Той е воювал и все така ще воюва за Своите, за да ги запази чисти и недокоснати от мерзостта и покварата. През последният месец моето сърце разбра в пълна степен що ще рече утеснение и натиск. Защото всички онези птици на мерзостта, които Божият прожектор освети и изобличи, се събраха на гъсти ята над живота ми, сякаш за да си отмъстят за това, че са станали явни и разкрити. И онова духовно устояване и твърдост, за което ни говори Божието Слово, трябваше да се превърнат в пълна степен като прибежище на моята вяра.

Започвам именно с тези думи към сърцето ти, защото съм сигурен, че Бог няма да спести на никого от нас нито утесненията и угнетенията, нито гонението заради правдата. Нещо повече - според убеждението, което Исус полага в сърцето ми, аз вече знаая, че сме пред прага на истинското гонение, каквото християни не са преживявали от времето на Ранната Христова Църква. И ако преди две хилядолетия първите последователи на Исус бяха разпъвани на истински дървени кръстове, а мнозината от тях умираха като мъченици, хвърляни на освирепели лъвове по гладиаторските арени на Рим, то днес способите на дяволското преследване и злоба са станали много по-жестоки от древните. Защото с древните си способности дяволът убиваше плътта, нямайки никаква власт над духа. Но днешните инквизитори и зверове са много по-страшни. Защото мястото на римските войници вече е заето от едно ново поколение, което нарича себе си Христово, но с делата си се отрича от Господ. И онези арени, пълни с кръв и безчестие, днес са станали амвони, от които се сипят хули и проклетия против пратениците и свидетелите на Бога. Тъй че лъвовете на всеки

човешки деспотизъм отварят челюстите си и показват страшните си зъби, готови да разкъсат всеки, който мисли различно от тях.

В едно такова време ние трябва да сме изобилни и всячески просветени. В едно такова време трябва да сме твърди и непоколебими. За да предпазим сърцата си от духа на всеобщото отстъпление и предателство. И ако Господ в Милостта Си бе Верен към всички ни, та да повети сърцата ни в тайните на духовния свят, давайки ни да разберем за свърталището на мерзостта, пак Той в Благостта Си днес отново дойде към сърцето ми, като ми каза:

“Битката едва сега започва. Всички трябва да се присъедините с вярата си към Божиите ангели в небесните места. Защото днес там се кръстосват меч с Меч и слово със Слово. Онази Вавилонска кула, която показах на сърцето ти, с всеки изминал ден се клати все по-страшно, а пробойните ѝ стават все по-големи. И понеже Вавилон се въплъщава именно от нечистите си и омразни птици, то затова Господ твоят Бог ще му противопостави Собствените Си птици.

Как мислиш тогава? Кои Господни птици са в състояние да удържат не просто победа, но триумф над Вавилон? Кои са тези птици, които ще влязат в съкрушителен сблъсък с онова тяло, което отдавна е изгубило Живота на Човешкия Син, за да се превърне на труп?”

Слушах думите на Исус и най-вече въпросите Му. А те бяха така ясни, щото отговорих с голяма увереност:

“Исусе! Господи мой! Има едни птици в духовния свят, на които Ти ще заповядаш да воюват за Славата Ти. И това са орлите. Защото, когато един от учениците Ти запита за белезите на пророческите Ти думи, свързани със свършека, Ти ясно му каза:

“Гдето е трупът, там ще се съберат и орлите...”¹

“Точно така е! Там, където е трупът, там ще се съберат и орлите. От едната страна на трупа ще стоят лешоядите на лукавия, за да ядат разлагащата се леш, а от другата страна ще дойдат Божиите орли, за да избавят от трупа всичко, в което е останало и искрица Живот от Отца Ми, а след това да го поразят с Гнева на Отца Ми...”

¹ (Лука 17:37)

Слушах Исус и всички онези думи, свързани с орли, които Той ми беше говорил в предишни видения и откровения, започнаха да се подреждат в сърцето ми. Затова отново Му казах:

“Исусе! Да разбирам ли, че задачата на последните Ти орли ще бъде именно тази - да влязат в съкрушителен сблъсък с демоните на гордостта и превъзнасянето, както и с техните слуги и поклонници?”

“Точно така Ме разбирай!” - отговори Исус и продължи:

“Но колко изсред вас са станали орли за Божията Слава? Колко са тези, които са платили цената, за да бъдат употребявани от Отца Ми според Съвършената Му Воля? И изобщо - виждал ли си някога от какви птици е съставена Църквата Ми?”

“Господи мой! Ти Си ми давал да видя Църквата Ти като Съвършена Гълъбица и с Твоето водителство аз съм виждал гълъбите и гургулиците на Твоето Царство. Но по отношение на Твоите орли аз знам твърде малко...”

Исус се усмихна и продължи:

“Именно защото знаеш твърде малко за орлите, то по тази причина сега идвам при теб, за да ти разкрия пътя, който трябва да извървите, за да стигнете до орловите крила. Защото вярата е тази, която дава крилата. Малката вяра дава малки крила, а голямата вяра дава големи крила.

Но кой би стигнал до голямото, ако не е бил верен в малкото? Кой би станал от могъщите птици на Сион, ако преди това не е бил малка птица?

Ето затова, Стефане, ти е необходимо Моето Лично водителство и Присъствие, за да видиш не само голямото, но и малкото. Защото всички сте готови да се впечатлите от голямото и да го забележите. Но никой от вас не иска да разбере, че голямата птица някога е била малка. И онези Мои орли, които възхищават и вдъхновяват сърцата ви, някога са започнали като малки врабчета...

Да, Стефане! Именно като малки врабчета!

Затова сега виж първото видение, което ще ти покажа. Защото с него ще те въведа в разбирането на най-покритите Ми думи, запазени за последното поколение на праведните...”

1. ВИДЕНИЕТО С ВРАБЧЕТО И ГОСПОДНИЯ ОРЕЛ

След тези Свои думи Господ докосна с ръка главата ми, тъй че очите ми се разкри видение. Аз виждах една къща, чийто Покрив беше пламнал от Божий Огън. Този огън гореше в самите оранжеви керемиди, без да ги изгаря, а аз разбирах, че това беше място на Съвършено Божие Присъствие. Затова, като посочих към пламналия Покрив на къщата, казах на Исус:

“Господи! Това, което ми показваш, е прекрасно. Защото, без всякакво съмнение, Покривът на тази къща пламти от Божията Любов...”

“Да, така, е! Волята на Моя Небесен Отец е всички да пребъдват именно на Покрива. Защото такива бяха пророческите думи на Сина към всички ви. Но ти сега гледай внимателно на видението. Защото прицелът в него е по-различен...”

След тези думи на Исус ние се приближихме към къщата, тъй че очите ми забелязаха как в нишата под самия Покрив имаше множество врабчета. Именно под Покрива те бяха направили гнездата си. И като пърхаха с криле край гнездата си, видимо се издигаха и стояха на самия Покрив, в пламъците на Божията Любов. А тогава Господ ме попита:

“Виждаш ли колко много са врабчетата? И забелязваш ли, че всички те са направили гнездата си под самия Покрив на Божията Любов?”

“Да, Господи мой! Забелязвам това. И сърцето ми се пълни с радост от тази гледка...”

Без да дочака края на думите ми, Спасителят отново каза:

“Виж тогава знамението, което ще се случи над самия Покрив. Защото то ще ти даде много повече радост. Понеже не друг, но Самият Божий Пророчески Дух ще се сниши, за да посети малките птици...”

Отново погледнах към пламналия Покрив. Така забелязах как от Небето към Покрива се сниши огромен Орел. Правейки кръгове над къщата Той видимо я приближаваше, докато накрая кацна на самия Покрив, а малките летящи врабчета Го обиколиха, като кацаха край Него с радостно

цвърчене. Но ето, че Орелът вдигна глава нагоре към Небето. А след това изговори нещо на врабчетата и отново размаха крилата Си, за да се издигне към висините... Видели призива на Орела, врабчетата размахаха крилата си, като се опитаха да Го последват. Но миг след това някои от тях паднаха на земята край къщата, а други в страх полетяха настрана. А до издигания се нагоре Орел остана едва едно врабче. И то, като се беше захванало с малките си крачета в могъщите крила на Орела, летеше с Него все по-нагоре, тъй че погледът ми във видението продължи да следва самия Орел и малкия Му спътник. Така силната птица се въздигна до върховете на високите планини. След това, като намери с острия Си поглед Собственото Си гнездо, поставено на най-високата измежду скалите, кацна там със самото врабче. И Господ ме приближи до самото гнездо на Орела, за да видя, че и то също пламтеше от Божия Огън. Но този път Огънят не просто пламтеше, а светеше със Силата на Слънцето. А Канарата, на Която Орелът бе направил гнездото Си, стоеше като жива. Нещо повече - Орелът се съедини със скалата, а в твърдостта на камъка се появиха две могъщи длани, свити в шепа. Именно те държаха орловото гнездо и останалото там врабче. Ето, че малкото врабче почувства допира от Канарата. А тогава онези малки крилца започнаха да се преобразяват заедно със самото тяло на врабчето. И колкото повече растяха крилата, толкова повече врабчето преставаше да бъде врабче. Така пред изумения ми поглед се извършваше Божие чудо. Защото аз вече виждах един растящ орел, който по всичко приличаше на своя вдъхновяващ пример, съединил се с Канарата. Затова с развълнуван глас казах на Исус:

“Господи мой! Виж какво стана! Та това врабче бе издигнато от Божия Пророчески Дух и докоснато от шепите на Канарата, с Която Той се съедини. Тогава птичето видимо се преобрази. Защото крилата му пораснаха и тялото му стана орлово. А сега какво предстои с този Господен орел?”

Очите на моя Господ бяха станали твърде дълбоки. И Той, като посочи с ръка към гнездото на Канарата, ми аза:

“Гледай внимателно! И нека всички Мои проумеят това, което ти се дава от Небето. Защото Божият Пророчески Дух иде на земята като Орел, за да превърне всички вас в орли. И когато Този Дух се

съедини с Канарата, Която съм Аз, то тогава във всеки от вас Твърдостта е извършила съвършено делата си. Не ви ли написа именно това Апостолът Ми Яков? Не започва ли посланието му с призив да пребъдвате на Канарата?”

“Да, скъпоценни мой Господи! Именно това ни написа Твоят Апостол. Защото думите в посланието му бяха:

“А твърдостта нека извърши делото си съвършено, за да бъдете съвършени и цели, без никакъв недостатък...”²

“А не видя ли Апостолът Ми, че мнозина няма да имат крилата на орли, за да се закрепят на Канарата? И не затова ли написа още:

“Но ако някому от вас не достига мъдрост, нека иска от Бога, Който дава на всички щедро без да укорява, и ще му се даде...”³

И ако крилата на Божиите орли непременно са Смирението и Мъдростта, то разбираш ли тогава колко велико е делото на Божия Пророчески Дух на земята? Разбират ли Моите, че именно чрез изпратените към тях пророци Отец Ми ги призовава във високите места на Духа? Защото именно тогава, когато се покорите на Божия Пророчески Дух, ще получите и крилата на орли. Но ти отново гледай на видението, което ти давам. Защото тук ще се изпълни не нещо друго, но древното Слово на Отца Ми. Защото всичко, което ти показвам в това видение, е Живият и Вечен Дъх на Моя Небесен Отец. Затова наблюдавай какво ще стори врабчето, станало орел, за да предадеш това велико видение на Моята Църква...”

След думите на Господа аз видях как могъщата птица размаха крилата си и полетя към низините на земята. А тогава Исус добави:

“Нека и ние я последваме. За да видиш какво ще стори самият орел, утвърден в Словото на своя пример и вдъхновител...”

Вече виждах как птицата се приближава към земята, когато над нея стана знамение. Защото слънцето проби облачната завеса и лъчите му докоснаха орловите крила, които станаха прозрачни. Така на земята се появи светла сянка от летящата птица. И докато все още се възхищавах на

² (Яков 1:4)

³ (Яков 1:5)

прозрачните крила на орела, Господ посочи с ръката Си към земята, като ми каза:

“Ако на крилата подобава възхищение, то на Сянката подобава благоговение. Затова гледай на Сянката, а не на крилата. Защото всичките крила на Небесните Ми орли Отец е създал именно заради Сянката...”

След тези думи Силата Господна ме свали на земята И аз забелязах как Сянката от орела се яви сред множества от човеци, останали във властта и плена на земята. Това бяха души, ударени от всякакво нещастие. Някои от тях бяха куци, а други - слепи. Трети стенеха, като протягаха немощните си ръце, поразени от проказа. Но ето, че Сянката тръгна сред изтерзаните. И като ги докосваше, мигом отнемаше недъзите и болестите им...

Братко мой! Господ Исус ми се беше разкривал във всякаква пълнота и дълбочина. Но това видение надминаваше всичките ми представи. Защото не друг, но именно Той беше Сянката. Това не беше сянка, подобна на онези тъмни сенки, които оставят обектите, огрени от светлина. Не! Това беше многократно увеличена Божия Благодат и присъствие. И онези крила на Небесния орел не просто, че не спираха Светлината на Слънцето, но я увеличаваха. Сякаш че крилата му бяха лупи, през които Сянката слизаше на земята, като Самия Христос. И докато сърцето ми благоговееше пред чудото на самото видение, Исус отново ми каза:

“Мисли за Мен, като за Сянка! И когато Ме приемеш като Сянка, мисли за Сянката, като за най-могъщо засеняване от Небето. Защото всички трябва да станете прозрачни за Божията Светлина, както станаха прозрачни крилата на Моя орел. Точно, когато станете прозрачни за Светлината, то тогава на света се явява Сянката...”

Слушах Господ, а сърцето ми се пълнеше с блаженство. И аз отново Го попитах:

“Господи мой! А това, че сме прозрачни не ще ли да рече, че Божията Светлина няма никаква причина против нас и ние нямаме никаква причина против нея? Не сме ли тогава онези най-твърди и прозрачни диаманти, които съвършено свидетелстват на Твърдостта и провеждат Светлината?”

“Точно това ще рече, момчето Ми! И ако някой от Моите все още не е разбрал какво е Вечното Слово на Моя Отец, което Той сега превръща с това видение в Дух и Живот, то такъв нека си спомни писаното в псалома:

“Който живее под Покрива на Всевишния, той ще пребъдва под Сянката на Всемогъщия. Ще казвам за Господа: Той е прибежище мое и крепост моя, Бог мой, на Когото уповавам. Защото Той ще те избавя от примката на ловеца и от гибелен мор. С перата Си ще те покрива; и под крилата Му ще прибегнеш; Неговата вярност е щит и закрила...”⁴

Видяха ли тогава Моите, че врабчето живееше под Покрива на Всевишния, защото там беше гнездото му? Видяха ли Моите, че Божият Пророчески Дух наистина покри с крилата Си малката птичка и тя беше, която прибягна под крилата Му? Видяхте ли най-сетне, че именно тогава, когато пребъдвате под Сянката на Всемогъщия, ще бъдете избавени от примката на Нимрод и от гибелния мор на мерзостта? Но ето, отново заповядвам на всички Мои:

Приближете се към пророка Ми! И отворете сърцата си, за да ги напълня. Защото днес очите Ми виждат доволно много врабчета, но орлите са твърде малко. Как да намерите Сянката на Всемогъщия, като не искате да полетите след Моите пророци от Покрива на Всевишния? Но ето, за всички Верни сега ще разкрия на слугата Си видението с Апостола Ми Петър. За да видите човека, който живя като врабче под Покрива на Всевишния, но се издигна като орел до Сянката на Всемогъщия. Защото да приемете Божия Пророчески Дух и да придадете на вярата си твърдост и посвещение - това ще рече да извървите пътя от врабчета до орли...”

След тези последни думи видението от Господ се прекрати, а аз - с трепет и вълнение записах думите Му и притихнах в очакване на твърде великата Му Милост и Благост.

⁴ (Псалом 91:1-4)

2. ВИДЕНИЯТА С АПОСТОЛ ПЕТЪР

Братко мой! Верни ми приятелю!

Сърцето ми е твърде много развълнувано и ощастливо от моя Господ и Спасител. Защото през всичките години на моето посвещение и израстване в Исус аз не можех да намеря точните думи, с които да дам на Верните примера и вдъхновението за издигане нагоре. Ставаше така, че Господ издигаше сърцето ми, а аз споделях духовните си опитности с Неговите чеда, без да им дам нужния тласък, за да полетят и те. Имаше мигове, когато мнозина ме питаха:

“Как успя да напишеш това? И как си утвърдил сърцето си, за да те използва Господ?”

Истината е, че всъщност успех не аз. Успя Той! Защото при всичкото ми несъвършенство и свидетелства на бунтовната ми душа, Исус намери вътре в мен кътче за Себе Си. И не просто за Собственото Си Присъствие, но за благодатен подслон на Този могъщ Орел, Който е Божият Пророчески Дух.

Именно така се родиха виденията! Именно така се отключиха дълбоките и покрити откровения! Защото когато си на земята, погледът е твърде много ограничен. Очите виждат в перспектива едва няколко километра. Но когато се вдигнеш на крилата на Орела, то тогава чудото наистина се случва. Защото в живота ти идва Той, Който е Сянката на Всемогъщия...

Как си чел досега библията си, братко мой? Как си прочитал онези прекрасни псалми, в които Божият хвалител казва:

“Пази ме като зеница на око; скрий ме под сянката на крилата Си от нечестивите, които ме съсипват, от неприятелите на душата ми, които ме окръжават...” ⁵

Не е ли Господ Исус Онази Сянка, в Която Отец скрива живота ни?

“Смили се за мене, о Боже, смили се за мене, защото при Тебе прибягва душата ми; да! Под сянката на Твоите крила ще прибягна, докато преминат тия бедствия...” ⁶

⁵ (Псалом 17:8-9)

⁶ (Псалом 57:1)

Не е ли Господ Исус Онази Сянка, Която става прибежище на верните?

“Когато си спомням за Тебе на постелката си размишлявам за Тебе в нощните стражи; понеже Ти Си бил помощ на мене, и под сянката на Твоите крила ще се радвам. Душата ми се прилепва към Тебе; Твоята десница ме подpira...”⁷

Не е ли Господ Исус Онази Сянка, Която ни обеща, че пак ще ни види и радостта ни никой няма да отнеме? Как си прочитал онази прекрасна любовна изповед, в която Невястата казва на Младоженеца:

“Както ябълката между дърветата на сада, така е възлюбеният ми между синовете; пожелах сянката му и седнах под нея, и плодът му бе сладък в устата ми...”⁸

Аз искрено се надявам с тази книга да пожелаеш Сянката на Всемогъщия и Божият плод наистина да е сладък в душата ти и сърцето ти. Защото във видението, което предстои, Исус ще отключи пред сърцето ти удивителни знания, които непременно ще утвърдят и закрепят вярата ти на Канарата във високите места на Святия Божий Дух.

А сега нека пристъпя в самото видение, което Исус разкри пред сърцето ми. Ето с какви думи Той се обърна към мен:

“Аз много пъти те водих в Живото Си Евангелие. И като пълнех сърцето ти със Скритата Манна на Моето Слово, давах на Верните Си от Маслото и от Хляба на Небесното Царство. Но Аз сега ще разпечатам пред сърцето ти най-важното, което Моята Църква трябва да знае и живее. Защото Небе и земя ще преминат, но думите на Човешкия Син няма да преминат. И ако някой счита, че е разбрал думите Ми, а не се е издигнал до Спасителната Канара, то такъв е чел Словото Ми за собствената си гибел. Ето затова днес заповядвам на всички ви да отворите очите си и ушите си. За да видите онова, което поколенията преди вас не видяха. И да чуете това, което поколенията преди вас не чуха. Защото днес е мигът преди въздаянието, миг преди свършека, когато Господ посещава Своите

⁷ (Псалом 63:6-8)

⁸ (Песен на песните 2:3)

Си с толкова голяма Светлина, с колкото голяма тъмнина дяволът убива отстъпилите назад...”

След тези Свои думи Господ протегна ръката Си и докосна главата ми, тъй че пред очите ми се появи видение. Аз виждах Исус и събраните около Него ученици. И понеже Господ беше част от самото видение, то усетих как Святият Дух заговори в сърцето ми, като ми каза:

“Гледай Стефане! И предай на Църквата това, което Господ ти разкрива в Благостта и Милостта Си!”

След думите на Духа Силата Господна ме накара да погледна нагоре. Над Исус и събраните ученици се появи Божият Пророчески Дух във вид на Орел. Той започна да кръжи над Господното събрание, като слизаше все повече и повече. А Исус вдигна главата Си нагоре. И като видя, че Орелът на Отца слиза от висините, се обърна към учениците Си с въпроса:

“Според както казват хората, Човешкият Син Кой е?” ⁹

Въпросът на Исус видимо стресна учениците. И някои изсред тях, като започнаха да се споглеждат, Му отговориха:

“Едни казват, че е Йоан Кръстител; други пък Илия; а други Еремия, или един от пророците...” ¹⁰

След този отговор Господният Орел още повече се сниши над самите ученици. И като застана над ученика Симон, простря крилата Си към него. Така сърцето ми забеляза самия дух на Симон. Защото този дух приличаше на врабче, което радостно пърхаше с крилата си и се радваше на общението с Исус. А Господ, като виждаше Святото и тайно действие на Своя Небесен Отец, отново проговори на учениците Си, като ги запита:

“Но според както вие казвате, Кой съм аз?” ¹¹

След въпроса на Исус сред учениците настъпи пълно мълчание. А аз с твърде голямо вълнение вече гледах на Симон. И ето, че Господният Орел просто вдигна малкото врабче нагоре към висините. А когато разпери крила над него, стана така, че Божията Сянка слезе върху самото събрание и напълно се съедини с Исус. Всичко това беше твърде мигновено, като някакъв миг от мига. Но духът на Симон, макар и все още с вид на врабче,

⁹ (Матей 16:13)

¹⁰ (Матей 16:14)

¹¹ (Матей 16:15)

вече не бе същият. Защото очите на Христовия ученик се бяха изпълнили с Огъня и Светлината на Отца. Затова, като погледна на Исус, Симон отговори:

“Ти Си Христос, Син на Живия Бог...” ¹²

Слушащ думите на Симон, Исус се усмихна и погледна с благодарност към Отца на висините заради изричния Му Избор. А после, като се обърна към ученика Си, каза му:

“Блажен си, Симоне, сине Йонов, защото плът и кръв не са ти открили това, но Отец Ми, Който е на небесата. Пък и Аз ти казвам, че ти си Петър (Канара) и на тая канара ще съградя Моята църква; и портите на ада няма да ѝ надделеят. Ще ти дам ключовете на небесното царство; и каквото вържеш на земята, ще бъде вързано на небесата, а каквото развържеш на земята, ще бъде развързано на небесата...” ¹³

След последните думи на Исус Орелът отново се въздигна към небесата. А Господ, като се отдели от видението, се приближи към мен и ме попита:

“Какво видях? И как го разбра?”

Слушах въпросите на Господ и все още не можех да отговоря поради вълнението, което преизпълваше сърцето ми. Затова, като посочих с ръка към ученика Му Симон, казах:

“Исусе! Ти никога не Си ми давал толкова изобилен и благодатен достъп в Живото Си Евангелие. Но ето, сега видях и проумях, че Божият Пророчески Дух, Който Те възвести като Син Божий в книгите на старозаветните пророци, сам слезе като Орел в сърцето на Симон. И като вдигна високо духа му в небесните места, даде му да Те познае като Божий Син и Месия. Затова и Симон, докоснат от Пророческия Дух на Бога и Отца, изповяда Името Ти...”

“А как реагира Човешкият Син? Какво казах Аз на Симон, за да потвърдя божествения Избор на Отца Ми?”

“Исусе! От този миг на богоизбиране Ти нарече Симон с ново име. Името му стана “Петър”, което ще рече “Канара”...”

¹² (Матей 16:16)

¹³ (Матей 16:17-19)

“А защо Аз нарекох ученика Си Симон “Петър”? Защо видях, че на тази Канара ще построя Моята Църква, и портите на ада няма да ѝ надделеят...”

Гледах очите на Исус и в този миг това бяха най-дълбоките и благодатни очи, с които Царят на Сион беше гледал сърцето ми. А онзи благословен и прекрасен отговор, който Той чакаше от мен, се яви на устата ми, като пълноводен поток. Затова Му отговорих:

“Господи Исусе! Ти Си Бог! Ти Си, Който видя как вечният и ненарушим Избор на Отца пада върху Симон. Ти Си, Който видя как Небесният Орел намери гнездо за Себе Си в сърцето на Симон. И ето по тази причина, че гнездото на Орела всякога е на Канара, Ти нарече Симон с новото му име Петър. Защото този Твой ученик беше под Съвършения прицел на Отца. За да намери Орелът гнездо за Себе Си в сърцето му. И понеже Ти, Исусе, познаваш Вечните и ненарушими мисли на Отца, то и затова заяви, че ще съградиш Църквата Си именно върху Канарата, тъй че портите на ада няма да ѝ надделеят...”

“Могат ли тогава Моите да видят, че ето това беше призивът на Отца към врабчето, което трябва да стане орел?

Защото ако врабчетата стигат до Къщния Покрив, орлите стигат до Канарата във висините!

И ето затова всички трябва да заживеете Божието Слово! Не да го четете, но да го заживеете! За да разберете в Дух и Истина изповедта на Давид, който казва на Отец Ми:

“Послушай вика ми, Боже, внимавай на молбата ми. От краищата на земята ще викам към Тебе, когато премира сърцето ми; заведи ме на Канарата, Която е много висока за мене...”¹⁴

Ако нещо все още е много високо за вас, то не сте ли останали врабчета? Не затова ли днес ви разкривам Съвършената Воля на Моя Бог и Отец? Не затова ли се обещах, че ще съградя Моята Църква именно на Канарата?

А там, на Канарата, се намират гнездата на орлите. И ако всички вие позволите на Твърдостта Ми да извърши у вас съвършените Си

¹⁴ (Псалом 61:1-2)

дела, то непременно сърцата ви ще бъдат канари и в духа ви ще се разперят могъщите крила на Орела. Но ти отново погледни Симон. Защото онзи, който живее под Покрива на Всевишния, непременно ще пребъдва под Сянката на Всемогъщия и Тя ще свидетелства за него. Затова виж какво направи Тази Сянка в служението на Петър. Защото ако той стана Канара и Господен орел, то непременно в живота му ще се яви и Сянката..."

След тези думи на Исус пред очите ми се разкри видение с Апостол Петър. И този път сърцето ми вече виждаше в духа му не онова малко и пърхащо врабче, но Господния орел, разтворил съвършено крилата си. Апостолът на Исус вървеше в самото видение с останалите Апостоли всред тълпи от народ. Така погледът ми забеляза моят Господ Исус, стоящ пред Петър, като Светла Сянка пред орловите крила на Апостола. Както вървеше Петър, така пред него вървеше и Сянката на Всемогъщия. И ето че Исус започна да действа сред самите множества. Защото, видели идването на Христовия Апостол, човещите бяха изнесли на улиците мнозина болни и недъгави, поставени на всякакви постелки и легла. И докато Петър вдигаше ръка или обръщаше глава, за да се приближи към някой от страдалците, Сянката на Всемогъщия вече изцеляваше човека и го възвръщаше към Живота. Това беше твърде прекрасно и силно видение. Защото едва сега разбирах евангелските стихове, които бях чел по плът, но не и по Дух. Едва сега виждах, че който живее под Покрива на Всевишния и люби човещите със Съвършената Божия Любов, то такъв непременно пребъдва под Сянката на Всемогъщия. Именно за делата на Тази Сянка в "Деянията на Апостолите" беше записано с думите:

"И чрез ръцете на апостолите ставаха много знамения и чудеса между людете, (и те всички бяха единомушно в Соломоновия трем; а от другите никой не смееше да се присъедини към тях; людете, обаче, ги величаеха; и още по-голямо множество повярвали в Господа мъже и жени се прибавяха), така щото даже изнасяха болните по улиците и ги слагаха на постелки и на легла, та, като заминаваше Петър, поне сянката му да засегне някого от тях. Събираше се още и множество от градовете около Ерусалим та

носеха болни и измъчваните от нечистите духове; и всички се изцеляваха...”¹⁵

Останал без дъх, аз се възхищавах на онова, което виждах. Но ето, че Исус излезе от самото видение и се приближи към сърцето ми, като каза:

“Колко от Моите Ме видяха като Сянка в живота на Петър? Колко от Моите се смириха като Апостола Ми под мощната ръка на Отца, за да бъдат възвисени от Него своевременно? Колко от Моите разбраха, че името “Петър” е най-славната и велика привилегия за Божий слуга? Колко от Моите разбраха, че Аз имам Петровци на всяко време и място? Но ако не сте разбрали що ще рече “Петър”, то как бихте се възкачили на Канарата?

Но ето затова сега ще разпечатам пред вас другата от великите тайни на Небесното Царство. Тайната, свързана с Началото и Края на Божият Избор...”

След тези думи Господ вдигна ръка и отново посочи Апостола Си, като ме попита:

“Като гледаш на Петър, кажи Ми:

Защо именно върху него пада Вечният Избор на Моя Бог и Отец? Нима Йоан не заслужаваше да се нарече Канара, след като Сянката действаше и чрез него? Нима Филип и Андрей имаха по-малко от Божието благоволение, след като и чрез техните ръце извърших чудеса? Какво у Петър печелеше Вечния Избор на Отца?”

Слушах Исус и трябваше да призная, че тайната, свързана с Началото и Края, наистина не беше явна за сърцето ми. Защото всички онези Христови Апостоли също бяха във видението и имаха крилата, които бяха и на Петър. Затова с умолителен поглед се обърнах към Исус, очаквайки, че Той ще изрече тайната със Собствените Си устни. Но Господ не бързаше да ми я каже. Наместо това Той отново ме попита:

“Ако Аз обещах, че Петър ще е Канарата, на която ще построя Моята Църква, то кажи Ми:

¹⁵ (Деяния 5:12-16)

Построй ли Човешкият Син цялата Си Църква или все още я строи? Спасих ли всички, които трябва да се спасят или все още спасявам?"

"Исусе! Ти все още строиш Църквата Си върху Канарата, която е Петър, защото думите Ти не могат да се нарушат. Ти все още спасяваш, защото все още не е дошъл свършекът..."

Исус се усмихна на думите ми и очите Му заблестяха радостно. И Той продължи да говори, като ми казваше:

"Ако Аз все още строя Моята Църква и все още спасявам, то няма ли все още човеци като Петър, които да правят сърцата си като канари за Пророческия Дух на Отца? И ако Отец Ми предузна и предопредели рибарят Симон за Своя Избор, то помисли какво беше цялото име на Симон?"

"Исусе! Той беше Симон, син Йоанов..."

"Виж тогава и разбери, че именно в името на Моя ученик стои вечният печат на Началото и Края. Защото Отец е, Който вижда Началото и Края. И ако в Началото Той видя един син на Йон, то в Края ще има мнозина синове на Йона. Спомни си тогава за древния Йон, който възлезе в Ниневия и Ми кажи:

Слуга на Кого беше древният Йон? И Кой го изпрати в Ниневия?"

"Исусе! Йон беше слуга на Всевишния Бог. Той беше орел, воден от Божия Пророчески Дух, за да пророкува против нечестието на Ниневия..."

"А покаяха ли се Ниневийските мъже от проповедта на Йон? Не станаха ли всичките покаяни човеци синове на пророка, който отново ги беше съживил и възвърнал към Бога?"

"Така е, Господи мой!"

"Иди тогава и кажи на всичките Ми братя и сестри, че ето това е ненарушимия и вечен Избор на Моя Отец. Защото по плът Симон беше син на Йон от неговото си човешко време, но по Дух той беше роден от Същият Орел, родил някога и древния пророк.

Затова днес Господ твоят Бог те праща до Божиите чеда. За да кажеш на всички, че последната Ниневия е по-страшна от първата.

Както първото поколение от закоравени и извратени Аз предупредих чрез знаменията на Йона, така и на последното Сам Аз казвам:

Друго знамение от Небето няма да ви се даде освен знамението на пророк Йон. Защото покаяните и възвърнатите чрез словото на последните Ми пророци непременно ще се нарекат "синове Йонови". И като се нарекат такива от Отца Ми, върху тях ще дойде Небесният Орел. За да ги въздигне до Канарата и да ги утвърди в съвършено познаване на Божията Воля. И ако вие искате да спечелите Сърцето на Отца Ми, за да станете Божии орли, то непременно трябва да бъдете "синове на Йон". Защото тогава ще погледна на всеки от вас и ще ви позная като онези Ниневийски мъже, за които заявих:

"Ниневийските мъже ще се явят на съда с това поколение и ще го осъдят, защото се покаяха чрез Йоновата проповед; а, ето, тук има повече от Йона..."¹⁶

Сега вече разбра ли напълно защо именно Симон, синът Йонов, Аз нарекох Канара?"

"Да, Господи мой! Сега разбрах, че Ти Си Началото и Краят, Алфата и Омегата. В Твоята Съвършена Воля всякога има човеци, които да пребъдват във вярата на Петър, който беше син Йонов. Защото в духа на името си той се покори на Божия Пророчески Дух и Те изповяда като Божий Син и Месия. Именно с примера и делата на такива Ти утвърждаваш Твоята Църква. А да се наречем днес "синове Йонови" ще рече да се покаем и обърнем към Божият Пророчески Дух, Който издига последните Ниневийски мъже на земята..."

"Точно така, момчето Ми! Ако някой е внимавал на пророческите видения, които съм ти давал, то такъв непременно ще си спомни Словото, с което те посветих, за да разбереш какви са златните престоли на Милениума. Ти, обаче се върни отново към врабчето Петър. И спомни си отново за пророк Йон. Защото пътят от врабчето до орела не преминава без сътресения. Понеже Йон някога се уплаши и в първия момент отстъпи назад, като избяга с кораб, за да го погълне морското чудовище. Симон, синът Йонов, също се

¹⁶ (Лука 11:32)

уплаши и отстъпи назад, за да го погълне чуждият огън, тъй че три пъти да се отрече от Мен. И Аз, виждайки как врабчето все още не се решава да полети към Канарата, в Която е кръстено, се обърнах към ученика Си именно със старото му име и го предупредих, че ще Ме предаде три пъти. Защото дяволът е силен да събаря врабчета, но не и Божи орли.

Разбираш ли тогава ти и разбират ли Моите, че това са знамения, които трябва да свържете в поука, тъй че никога да не отпадате, както отпаднаха те? Понеже и в първото видение, което ти дадох, едно врабче полетя след Орела, но другите отпаднаха.

Ето затова сега Ме последвай в последното видение, което ще ти дам. Защото там ще видиш защо отпадат врабчетата и как Силата Господна може да ги съхрани за Божието Царство...”

След тези думи на Господ Исус се прекрати едно от най-дълбоките и разтърсващи видения, което Той ми беше давал в Благостта и Милостта Си. И аз сега се моля на Небесния Отец да направи това видение като Канара в сърцето ти. За да бъдеш посочен от Всемогъщия и да пребъдваш в Съвършената Му Сянка! Амин и Амин!

3. ВИДЕНИЕТО С ВРАБЧЕТАТА НА КЪЩНИЯ ПОКРИВ

Братко мой! Верни ми приятелю!

Аз искам да приемеш съдържанието на тази книга, като Божието съвършено благоволение над сърцето ти. Защото в онова Небесно Царство, което Исус ни обеща, има малки, но има и велики. Спомни си тези думи на Спасителя:

“И тъй, който наруши една от тия най-малки заповеди, и научи така човеците, най-малък ще се нарече в небесното царство; а който ги изпълни и научи така човеците, той ще се нарече велик в небесното царство...”¹⁷

Забелязваш ли дълбокото в думите на Исус? Забелязваш ли как Той говори, че едни ще нарушат заповедите Му, но ще научат на тях човеците, а други ще ги изпълнят, и също ще научат така човеците...

Кои ще са тези, които нарушават заповедите Му, въпреки че учат с тях другите? Няма ли това да са врабчета, които са останали малки, тъй че и Господ да ги нарече най-малки в Небесното Царство? Кои ще са другите, които са изпълнили заповедите Му, като са научили на тях човеците? Няма ли това да са орлите, които са постигнали предела на Божия план в живота си? И не са ли такива велики в Небесното Царство?

Тъжното, братко мой, днес е това, че човеците търсят врабчетата, а не орлите. Защото врабчето, както може да се качи на Къщния Покрив, така може и да слезе от него...

Ти сам си виждал врабчета и добре знаеш, че това са птичета, които летят ниско над земята. И ако не е Божията Милост, която да пази и закриля тези мънички създания, то те съвсем биха отпаднали.

Затова нека премина към видението, което Исус показва на сърцето ми с първите пророчески стихове, които Господ положи като основа на моето разбиране. Ето какво ми каза Той:

“Въпреки че многократно съм те водил в стиховете на Пророка Си Исая, сега отново ще те заведе в размисъл над тях. Защото Моите трябва да получат правилното разбиране. Разбиране с Дух, а

¹⁷ (Матей 5:19)

не по буква. Виж тогава отново пророческите стихове! Виж как Исаяя заявява:

“Даже младите ще отслабнат и ще се уморят, и отбраните момци съвсем ще паднат; но ония, които чакат Господа, ще подновят силата си, ще се издигат с крила като орли, ще тичат и няма да се уморят, ще ходят и няма да отслабнат...”¹⁸

А сега Ми кажи защо е тази категоричност у Божия Пророк? Защо той е видял, че младите отслабват и се уморяват, а отбраните съвсем отпадат? Не би ли трябвало младите да са в разцвета на силата си и отбраните, като съвършен пример на подражание? Най-малкото, ако някой е млад в Господа и отбран за Господа, то какво му пречи, та да отслабва, да се уморява и съвсем да отпада?”

“Господи мой! Ти Си Този, Който имаш отговор на въпросите Си? А аз мога само да повтора думите Ти, че в Небесното Царство има най-малки, но и велики. И в Духа на всичко, което ми разкриваш в тази книга, разбирам, че малките са врабчетата, а великите са орлите...”

“Точно така е! Но Моите трябва да укрепят сърцата си с още повече изобилие от Светлина и Благодат. Защото днес ги призовава Царят на царете и Господ на господарите. Ако Аз съм Цар на царете, а Моите имат крилата на вярата, то коя птица е цар над останалите? Не е ли това орелът? И не става ли тогава Царят на царете като Орел сред орлите Си?”

“Точно така е, Исусе! Но е факт, че писаното от Пророка днес се сбъдва. Защото младите отслабват и се уморяват и отбраните съвсем отпадат...”

Исус ме погледна с онзи Свой поглед, с който знаех, че ще ме въведе в дълбочините на Словото Си. А след това ми каза:

“Нека тогава покажа пред сърцето ти видението с врабчетата на Къщния Покрив. За да разбереш както ти, така и всички Мои, че днес е времето на вашето преобразяване...”

След последните думи на Исус пред очите ми се появи видение. Аз отново виждах Къщният Покрив, който пламтеше от Божията Любов. И този

¹⁸ (Исайя 40:30-31)

път врабчетата отново пърхаха с крилата си. И Господ, като посочи напред с ръката Си ми каза:

“Виж сега коя е причината много от врабчетата да отслабват и отпадат...”

След последните Си думи Исус се приближи към сградата, като посочи едно от врабчетата, казвайки ми:

“Наблюдавай това врабче! Защото с него ще се случи онова, което днес се случва с мнозинството врабчета...”

Погледнах към врабчето и забелязах, че то имаше твърде омърлушен вид. Огънят на Божията Любов и Милостта, с която Отец пазеше останалите, явно че не го вълнуваше и интересуваеше. Това врабче стоеше на една от керемидите, свило крилца. А отдолу, пред самата сграда стояха стотици хищници, вперили очите си към птиците. И ето, че врабчето за миг се олюля и политна настрана, като падна от Покрива на самата земя. А една лисица моментално го захапа с острите си зъби и то реагира болезнено, но беше твърде късно...

Сочейки ужасната трагедия с врабчето, аз попитах Господ:

“Исусе! Защо това врабче се олюля и залитна надолу от Покрива?”

А Исус ми отговори:

“Когато сънят нападне на клепачите ти, тогава непременно ще разбереш падането на врабчето. Защото това врабче не внимаваше на Словото на Моя Отец. То не бе разбрало, че дадените му крила служат за издигане над духа на света, който лежи в лукавия. А да заспиш тогава, когато Бог ти е дал крила да летиш нагоре, то това означава, че в мисъл и дело си започнал да презираш Небесното Царство. Виж тогава какво е записано в псалома за врабчетата...”

Светлината в думите на Исус беше твърде силна, тъй че в сърцето ми се явиха точните думи, които казваха за врабчето:

“Лишен от сън, станал съм като врабче усамотено на Къщния Покрив. Всеки ден ме укоряват неприятелите ми; ония, които свирепеят против мене проклинат с името ми. Защото ядох пепел

като хляб, и смесих питието си със сълзи, поради негодуванието Ти и гнева Ти; защото, като си ме дигнал, си ме отхвърлил..."¹⁹

А Исус отново продължи да ми говори, като ми казваше:

"Нека всеки от Моите знае, че ето това - да бъдете лишени от сън - е първата причина Бог да ви въздигне на Къщния Покрив. Защото които спят, нощем спят. И които се опиват, нощем се опиват. А Господ вашия Бог не ви каза: Спете! Друго заповяда Той:

Бдете!

Защото земните са тези, които мислят за земното, а Небесните - онези, които мислят за Небесното. Когато вие мислите за Небесното, тогава Господ непременно ви качва на Къщния Покрив, за да ви посочи висините, които трябва да покорите. И на всички, които са се възкачили на Къщния Покрив, Аз някога казах:

"...и който е на Къщния Покрив да не слиза в къщата си, нито да влиза да вземе нещо от нея..."²⁰

Да слизате ли от Божието благоволение тогава, когато Отец идва при вас с крилата на Небесния Орел? Да се откажете ли от Къщния Покрив, когато долу в света дебнат всякакви зли духове?

Защото ето това - да сте на Къщния Покрив - ще рече, че Господ ви е призовал към съвършено познаване на Името Му и Силата Му. Така го позна Раав, която скри пратениците на Израил сред ленените гръсти на Къщния Покрив. Така Го позна и Петър, когато се възкачи на Къщния Покрив, за да се помоли, тъй че изпадна в изстъпление. Така трябва да Го познаете и вие! Защото това - да бъдете свидетели за Мене - ще рече да изпълните заповедта Ми:

"Това, което ви говоря в тъмно, кажете го на видело; и което чуете на ухо, прогласете го от Покрива..."²¹

Сега разбра ли защо онова врабче отпадна от Покрива?"

"Да, Господи мой! Сега разбрах, че то реши да си прибави сън, въпреки, че Бог го е лишил от сън. То реши да си спести гонението и в живота му се сбъдна именно проклятието в псалома:

¹⁹ (Псалом 102:7-10)

²⁰ (Марк 13:15)

²¹ (Матей 10:27)

“...защото, като си ме дигнал, си ме отхвърлил...” ²²

“Виж тогава следващото знамение с две от врабчетата. Защото с това демонично знамение дяволът днес събаря мнозинството от малките във вярата...”

Отново погледнах към къщата с летящите на Покрива врабчета. И ето, че от поднебесните места към две от тях се стрелна ястреб. А когато демоничната птица ги приближи, аз забелязах, че тя държеше в човката си монета. Самата тя светеше твърде привлекателно, тъй че двете врабчета, които Господ ми заповяда да наблюдавам, не успяха да превъзмогнат над изкушението да се приближат до ястреба. Те запърхаха с крилата си и напуснаха Къщния Покрив, като се приближиха към ястреба. А той започна да свива крилата си, като вече кацаше на самата земя, все така държащ монетата с остър клюн. Подведени от полета му, врабчетата го последваха и също кацнаха на земята. И изведнъж над малките им телца паднаха мрежите на птицеловеца, тъй че врабчетата вече бяха пленници на Нимрод. Това беше твърде ужасна гледка. Твърде трагичен край за врабчета, които бяха призвани да пребъдват на Къщния Покрив и да чакат Господ да поднови силата им. Затова, като ги посочих на Исус, казах Му:

“Господи! Това е твърде страшно! Та тези врабчета просто продадоха и малкото вяра, с която Ти ги беше закрепил на Къщния Покрив...”

В отговор на думите ми Исус отвори устата Си и каза твърде дълбоки думи от Живото Си Евангелие, които аз за пръв път разбирах в голяма пълнота. Защото, със скръб в Гласа Си и със сълзи в очите Си Исус заяви:

“Не продават ли се две врабчета за един асарий? И пак ни едно от тях няма да падне на земята без волята на Отца ви...” ²³

След тези думи Господ избърса с ръка очите Си и продължи да ми говори, като казваше:

“Как мислиш? Защо тези две врабчета се продадоха за един асарий? И защо дяволът с извратената си мъдрост ги погуби?”

“Господи мой! Сам Ти казваш в Твоето Евангелие, че ни едно от двете няма да падне на земята, без това да е било заповядано по Божията Воля.

²² (Псалом 102:10)

²³ (Матей 10:29)

Защото Отец, като е видял, че такива тръгват по пътя на Юда и Те пробождат повторно, като хулят Святия Дух, оставил ги е да отидат в погибел...”

Исус слушаше внимателно думите ми. И все така в скръбта Си продължи да ми говори, като казваше:

“Думите ти са верни, но не са достатъчни. Затова нека сега се приближим до изкушението на самия ястреб. За да разберат всички Мои Верни кога врабчетата отпаднат от вярата и се продават за един асарий...”

След тези Свои думи Исус се приближи към ястреба. И като го погледна с гневен поглед, накара го да изкрещи от ужас и да напусне мястото си. А Господ, като вдигна изпадналата монета от клюна на ястреба и я сложи в дланта Си, я поднесе към мен, като ме попита:

“Чий е този образ и надпис?”

Гледах на образа върху самата монета и отговорих:

“Господи мой! Това е образът на Кесаря...”

“Разбираш ли тогава защо две врабчета се продават за един асарий? Не са ли се съгласили такива в името на Кесаря, за да бъде и той посред тях? Не са ли разменили такива Образа на Бога за образа на този свят и неговия княз? Чудно ли ти е тогава, че врабчетата наистина паднаха на земята?”

Защото когато се откажеш да живееш като Човешкия Син, да даваш като Човешкия Син, да светиш като Човешкия Син, да любиш като Човешкия Син, то тогава погледът ти ще се отмести встрани от Пътя. И като вземеш образа на Кесаря в сърцето си, непременно ще похулиш Онази Благодат, с Която Отец те е призовал към Спасение и Вечен Живот. Ето затова Господ твоят Бог днес се обръща към малкото врабчета, останали все още на Къщния Покрив, като им казва:

Не любете света, нито каквото е на света! Защото образът на Кесаря е от света. И този образ блести измамно по всички асарии, с които платените проповедници на дявола искат да свалят Моите от Небесните места. Затова предупреждавам всички ви:

Две врабчета се продават за един асарий, когато се отрекат от Образа на Сина и прегърнат образа на кесаря, а след него и образа на звяра. Две врабчета се продават за един асарий, когато престанат да мислят за горното и се откажат да подновят силата си! Две врабчета се продават за един асарий, когато приемат да стоят на едно място с търговци и грабители! Две врабчета се продават за един асарий, когато решат да угаждат на човеци, но не да угаждат на Бога! Две врабчета се продават за един асарий, когато познават Бога, но не Го прославят като Бог, нито Му благодарят, но се извращават от мъдруванията на ястреби! Две врабчета се продават за един асарий, когато отхвърлят Божиите орли от пророци и Апостоли, за да бъдат поразени от примките на Нимрод, който е духът на Антихрист и същинският лъжепророк!

А на всички Мои, които искат славен живот за Мене, казвам:

“А вам и космите на главата са всички преброени. Не бойте се, прочее, вие сте много по-скъпи от врабчетата...” ²⁴

И ако искате да познаете твърде великите съдби на Моя Отец, то се пригответе да бъдете подновени в силата си. За да се превърнете от врабчета в орли!

Защото, ето, Аз ида скоро! И като изпратя Архангела Си с повелителен вик и с глас на тръба, скоро ще му заповядам да възвести на всичките Ми орли в небесните места:

“Дойдете, събирайте се за великата Божия вечеря, за да ядете месата на царе и месата на хилядници, месата на юнаци и месата на коне и на ония, които яздят на тях, дори месата на всичките човеци, свободни и роби, малки и големи...” ²⁵

Оня, Който изрече това Слово и го възвести чрез пророка Си, ще изпълни думите Си твърде скоро!

Блажени човеците, които Го познават! Блажени човеците, които живеят под Покрива на Всевишния, за да пребъдват под Сянката на Всемогъщия! Аз го изговорих! Аз го изрекох!”

²⁴ (Матей 10:30-31)

²⁵ (Откровение 19:17-18)